

Elválás
(Despărțire)

lehet hogy csak a tárgyak maradnak
kemény kötésű könyvekbe
csukódik a világ

de ki szereli fel majd
a szemüvegek drótjait
a magasfeszültségű oszlopokra?
akváriumban úsznak
a gondolatok
senki sem marad a szavak hatáskörében

halálhangja van
a tüskére fölhúzott ködnek
mintha igen hamar befejeződtek volna a dolgok
eddig a pincében tárolt almákban
is reménykedtünk

még a párhuzamos síneket sem lehet rábírní
hogy elfelejtsek egymást

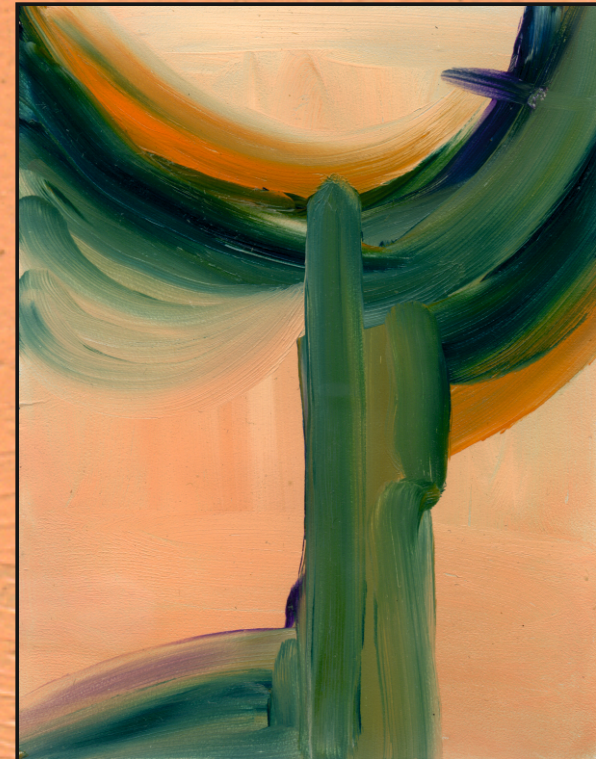
milyen járhatatlanok maradnak a te útjaid

Virgil Mihaiu • A vers, az élet

Virgil Mihaiu

A vers, az élet

Versek

Beke Sándor fordításai

A vers, az élet • Poesia, viața

ISBN 978-606-92070-5-5

ERDÉLYI PEGAZUS KÖNYVKIADÓ

Virgil Mihaiu
A vers, az élet

A kötet fotóit
Mircea Sorin Albuþiu
készítette

Virgil Mihaiu

A vers, az élet

Versek

Fordította
BEKE SÁNDOR

**Erdélyi Pegazus Könyvkiadó
Székelyudvarhely 2020**

AZ ERDÉLYI PEGAZUS
SZERKESZTŐBIZOTTSÁGA

Beke Sándor (igazgató)

Csire Gabriella

Gábor Dénes

Murádin László

Németh Júlia

Ráduly János

© Virgil Mihaiu, 2020

© Beke Sándor, 2020

© Erdélyi Pegazus Könyvkiadó, 2020

ISBN 978-606-92070-5-5

Mama (Mama)

délutánig
el lehet felejteni
az új lepedők susogását

az élet ízét
melyet fölszívtak a dolgok

a késeket a villákat a terítéket
az edényeket
melyeknek olyan a csillogásuk mint
az érzelmeknek

el lehet felejteni
hogy a padlót fölmosta
fölmosta valaki

életed elég hosszú
hogy elfelejtsd
születésed

el lehet felejteni a nyelv hangjait
de megmaradnak
az m és az a
visszhangjának sebei nyomai

Este a családban

(Seara în familie)

Csak egy közösség képviselheti
a tévé körül
a frissen lezárult nap
megkoszorúzását
a vásárlást a munkát
az asztalt a cigarettát a beszélgetést a nyári
szabadságról
a mostohagyereket akit fölnevel a család
a jövőt
a kókuszdiót
a képes levelezőlapot nyugtalan
középületekkel
a mindennapi szürrealizmust

Elválás

(*Despărțire*)

lehet hogy csak a tárgyak maradnak
kemény kötésű könyvekbe
csukódik a világ

de ki szereli fel majd
a szemüvegek drótjait
a magasfeszültségű oszlopokra?
akváriumban úsznak
a gondolatok
senki sem marad a szavak hatáskörében

halálhangja van
a tüskére fölhúzott ködnek
mintha igen hamar befejeződtek volna a dolgok
eddig a pincében tárolt almákban
is reménykedtünk

még a párhuzamos síneket sem lehet rábírní
hogy elfelejtsék egymást

milyen járhatatlanok maradnak a te útjaid

Eszményi *(Ideal)*

minden nyelvnek külön hullámhossz jár.
egy hullámhossz közösen mindenkinek:
testvériség,
igazság,
egyenlőség!

Az inkvizitorok (*Inchizitorii*)

kezüket mosták
a nyaktiló használata után

tiszta ujjakkal
az új iratgyűjtő
lapjait lapozták

kerek a Föld
a bolygórendszer
közepén a Nap
új hibát keresni ez a feladat

meglátjuk
meglátjuk mi
mondták magukban

a szigorú hivatalnokoknak új
távlatok nyíltak

Darwinizmus

(Darwinism)

a turbóreaktor lecsúszik
a vízvezetéken
a turbóreaktor lecsúszik a torkomon
a hal csontjaival együtt
a macskák újratanulják a dzsungel könyvét
zümmögésük szerint
még az oltárig is felismerhetnéd a legyeket
ürülék-erkélyen ülök
hull a piszok a turbékoló madaraktól
engem felmentenek
a hóember állati származásának leckéjéből

Ráolvasva a kedvest

(Descântând iubita)

Lenyugodtál
hasadon
sűrített cseppek

Az értelem kétségesen
bennük van

Hogy magam mellett tudjalak
keményen féken tartalak

Az előrelátás felértékelése

(Evaluarea optimismului)

nem merném kijelenteni
hogy a helyzet a legjobb
 ó ezt nem merném
de mert ti ösztönöztök
új erőt adtok nekem
és mindig mellettem álltok
 ó igen ezt megteszem
hogy az egész világ
jól érezze magát
 nem nem a végtelenségig
csak annyi ideig
amíg fénytelen
világítanak a csövek
 igen igen a mágikus önszuggesztió
igen-igen a má-gi-kus ön-szug-gesz-ti-ó

Kétértelmű szerelem

(Ambiguitate de amor)

kiszáradt torkod
forrás-
pontjáig

az antarktisz
átjárói

kétarcú tallérok
melyekbe arcunkat
beletemetjük

Mi
(*Noi*)

nem lenne jogom
sok levegőt remélni

mikor fúj a szél
a Gangesz deltájából

a lélegzetek
megfullasztanak a mézzel

kezünk között
szúnyogok röpdösnek

csupán a következő álomban vagy itt
a nők ismét benyomulnak akár a mintaképek

sápadtan megrezzenünk
úgy ahogyan a másolatok is leválnak
az eszmékről

annyira bizonytalan a repülés
a csalóka víz az örök tűz

néha fontosabbnak tűnik
a levegő

hozzaérünk ajkainkhoz és meggyújtjuk
majd újra megérintjük őket

hogyan emlékeztessenek majd
az immanens és nem létező befejezésre

A másodperc megszületése és halála

(Nașterea și moartea secunde)

Egy gesztus:
könyvet tart
a kéz
a szem
könyvoldalra szegzett

A kezek már régóta
bámulatos világűröket dédelgetnek

A szem csupán részleteket derít fel
részecskéket

Az elmében
egy rendes lány
nagyméretű mellei

Live

néhány megmentett könyv
sátorlapja alá
gyűltünk

jól tudtuk
a kötelességünket végeztük csupán

védjétek meg lelkeitek
a partról ezt kiáltották nekünk

az ürügy az volt
hogy megtudjuk
egyenes adásban
hogyan is végződik ez az előadás

1/2

reggel az átlátszó pókhálón
keresztül hallszik
amint életre kel az élet

öregszem

egyik felem
eltűnt a tükörben

A domb

(Colina)

növekszel
s a jövő napjai
egyre jobbak lesznek
csökkensz
s a múltból minden nap
jobb volt
mint a mai

Megjelenés

(Epifanie)

ebben az alkonypírban
csupán a te nyelved lángol
s világítja meg szájpadról

Mint egy gyereket
(Ca pe-un copil)

a balett-táncosnő
japán hátizsákot horgol nekem
hogy hátamon el tudjam cipelni
a költeményt

Még a határtól
(*Încă de la frontieră*)

amikor messziről hazatérek
az ugar — ahonnan kenyerem eszem —
a te csóкод melegét lélegzi

Tetőtől talpig
(*Din cap până în picioare*)

csak annyit mondok
hogy nyald végig testem minden centiméterét
mert
 az egyedüllét ami rám vár
szigorú előzetes bebalzsamozást tesz szükségessé

Tudom

(Stin)

ha enyém lennél
elvesztenélek
ha elvesztenélek
nem lennél enyém
ha nem lennél enyém
elveszett lennék

A vers, az élet

(Versul, viața)

mindaddig
amíg a versek
megőrzik
a sötét magvát
az életnek még vannak
esélyei a fényhez

A postaládát figyelve

(De veghe la cutia poștală)

szememben ólomdarabokkal ébredek
megpróbálom felismerni a kenyér ízét
a mosolyét

felém repülő
leveledet ismét megrongálták
az ülük

betűkbe és eszmékbe itatva
vérszínűek a könnyek
átlátszóak zavarosak nehezek könnyűek

Író
(*Literator*)

szegénységben él
hogy meg tudja engedni magának
a szavakat
melyek sokba kerülnek majd neki

A hajmosás

(Lăutul)

csodálom
bizonytalan lábaidat

ingadozó
remegő lábaidat
akár az őz húsát
mielőtt íjjal lelőnék

de neked nincsen szemed

csupán az én hajamnak

melyet meg kell szárítani
még mielőtt beköszönt a fagy

Tengeri

(Marină)

Napnyugta előtt
Túl későn
Érkeztünk
A távoli tengerekhez

Csupán elképzeltük
Hogy megérintjük őket

Csak tettették magukat
Hogy elviselik
Lépteinket a vízen

A vers a sasok között

(Poesia prin vulturi)

úgy tettem mintha írnék
bár űk levágták a kezemet

a sasok megtanultak olvasni
s a szárnyaikon
bölcességemet vitték
egy magasabb
de nem létező
világ felé

Erdőnyi rézfúvós zenekarok
(Foreste de fanfare)

Erdőnyi rézfúvós zenekarok
költő-csapatok
s a magányos
hangja
a sivatagban

Máshol
(*Altundeva*)

a mély álomban
amikor rád találtam
annyira valódi voltál

valóságunkban
jól elrejtett

örök áthatolhatatlan
boldogságunkban

Luzitán városrendezés

(Urbanism lusitan)

az egyensúlyközpont

a szem

a borsfa

ágán

Telefonálás

(Telefonie)

időnként
hangodat hallgatva
— mint erdélyi erdők visszhangját —
a luzitán hullámok és sziklák között
megmentem magam

Monumentális

(Monumentalia)

a rossz idők keresztútjánál
egyenesen áll
az én szabadságszobrom:
az erdélyi
nő

2008. február 11.

(11 februarie 2008)

nem tudom hogy a vers
meg tud-e még valamit menteni
de engem megment
az a gondolat hogy a vers
engem meg tudna menteni

Ajándékozás

(Dăruire)

átölelem lisszabont
ugyanazzal az ártatlan
szenvedéllyel
mint amilyenek az első ifjúkori
csókok voltak

minden alkalommal úgy
mintha az életben

az utolsó esély lenne a csókra

hogy egy másodpercig még
a kérlelhetetlent
becsapja

A végtelen nőiesség gerince

(Coloana feminității infinite)

a ferdeség birtokba vette
a földet

csupán a te gerinced
egyenes mint
a végtelen nőiesség diadaloszlopa

ó
lábszáraid
fenntartják
oldalbordáid
igazát

csupán díszszemle-lépteid
tartják észben az irányt

a boldogság felé

Misterioso

a varázs
Lisszabon
fölé
ereszkedik
ugyanolyan
nyomasztón
és megmagyarázhatatlanul
mint
a folyó
más vidékek fölé

Álmot álmodva

(Visând somn)

ahhoz az ágyhoz vonszolom magam
melyben majd nem fogok tudni elaludni

az élő világban hagylak

füzetbe írlak

amikor álmatlanságomból felébredek
hiányod ikonja előtt fogok imádkozni

Valós/valószerűtlen

(Real/ireal)

nothing is real

1967-ből csupán a vers

lebeg még szabadon a romok fölött:

strawberry fields forever

a valóság otthon van

a száműzés szélsőséges valószerűtlen

még a megálmodott országban is

Lagunák eróziója

(Eroziune de lagune)

a költemények lényegüket veszítik
akár a partfürdők melyeket fölfal a tenger

a szó-márvány
homokká alakul át
majd felhígul a sóban

a következő aki jön
a billentyűzeten megnyomja a törlés gombot

Az elfelejtett művészet
(*Arta uitatã*)

magányban —
verseskönyvek
néma kiáltásai

To be or not tuba

sárgarezet csókol az ajak

a csók alatt
életre kel a sárgaréz

a megcsókolt sárgaréz
elolvad
a hangban

Okfejtés

(Expunere de motive)

Szeretnék valami édeset feltalálni
Valami nagyon kedveset a te szívednek
Megvédeni a szemölcsöktől
Az élet salakjától
Csendet hozni neki
Egy kis és sugárzó boldogságot
Egy értékes tálcan

Bájos álmodozást
Jó szót
Megszentelt könyvet

Elkárhozott szerelem

(Amor damnat)

az én
gondolatom
testedre
metszett

verseidet olvasva
elszédülök
nyilatkozások
a nyaktiló tükrén

Mély torok

(Gât adânc)

gondolatom
fúrófejként
halad
a falánk
múzsa
ajkai között

Versfesztivál
(*Festival de poesie*)

Májusi hangok
Madárdalok
A mitológiából
Gyermekkor-maradványok
Isten szeme
Segesvár fölött
Álmos

(Reminiscentę)

nehéz idők voltak
és mégis valaki
az égből
ünnepeket
bulikat
utazásokat és fesztiválokat
napfényes erkélyeken csókokat
a csillagok között hosszú éjszakákat
rendezett
minden öröm mintha mások kezéből
érkezett volna
nekünk csak az volt a dolgunk hogy
fiatalok legyünk

Piacgazdaság (*Economie de piață*)

a barátom aki Amerikából hazatért
az egyetemisták házának vendéglőjében
nem engedte hogy kifizessem a számlát

a megspórolt pénzből
megvásároltam a bélyeget három
Amerikába elpostázott levélnek

Nothing is real

semmi sem igaz
semmi sem valóbb
mint
tested
meztelen igazsága

Slow motion

ujjaink között
átcsúszik
még egy
nyár

és megadja nekünk
azt a remény
hogy valamikor még
 megláthatjuk
a holt tengert

csak úgy
mint egy utolsó
élet-
rezzenést

TARTALOM

Mama	5
Este a családban	6
Elválás	7
Eszményi	8
Az inkvizitorok	9
Darwinizmus	10
Ráolvasva a kedvest	13
Az előrelátás felértékelése	14
Kétértelmű szerelem	15
Mi	16
A másodperc megszületése és halála	18
Live	21
1/2	22
A domb	23
Megjelenés	24
Mint egy gyereket	25
Még a határtól	26
Tetőtől talpig	29
Tudom	30

A vers, az élet	31
A postaládát figyelve	32
Író	33
A hajmosás	34
Tengeri	37
A vers a sasok között	38
Erdőnyi rézfúvós zenekarok	39
Máshol	40
Luzitán városrendezés	41
Telefonálás	42
Monumentális	45
2008. február 11.	46
Ajándékozás	47
A végtelen nőiesség gerince	48
Misterioso	49
Álmodni álmodva	50
Valós/valószerűtlen	53
Lagunák eróziója	54
Az elfelejtett művészet	55
To be or not tuba	56
Okfejtés	57

Elkárhozott szerelem **58**

Mély torok **61**

Versfesztivál **62**

Halvány emlékezések **63**

Piacgazdaság **64**

Nothing is real **65**

Slow motion **66**

ERDÉLYI PEGAZUS KÖNYVKIADÓ

A könyv szerkesztője: BEKE SÁNDOR

A borítón Páll Magdus illusztrációja

Nyomdai előkészítés: Erdélyi Gondolat Könyvkiadó

A szerkesztőség postacíme:

535600 Székelyudvarhely, Tamási Áron u. 87

Telefon/fax: 00-40-266-212703

E-mail: egondolat@yahoo.com; egk@freemail.hu

ISBN 978-606-92070-5-5

www.erdelyigondolat.ro

Készült az Erdélyi Gondolat Könyvkiadó Nyomdájában,
Székelyudvarhelyen